

КНИЖКА ПЕТА

1940—1941

ГОДИНА XXXVI

КОПНЕЖЪ НА ЗЕМЯТА

Облаци се гонятъ
горе въ небесата,
съ надежда и трепетъ
следи ги земята.

Чака тя да види
небето да свѣтне,
пролѣтна усмивка
лжчиста да метне.

Слънце да ѝ стопли
сърдцето студено
и да я погледне
Богъ благословено.

Чака тя съ надежда,
копнѣе и трѣпне —
всѣки мигъ да свѣтне,
всѣки мигъ да цѣвне.

Елинъ Пелинъ

